

ת"פ (באר שבע) 18281-04-20 - מדינת ישראל ע"י נ' נוי אלקרט

ת"פ (באר-שבע) 18281-04-20 - מדינת ישראל ע"י נ' נוי אלקרטשלומו באר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 18281-04-20

מדינת ישראל ע"י

נגד

נוי אלקרט

ע"י ב"כ עו"ד מאריה מזאוי.

בית משפט השלום בבאר-שבע

[27.11.2024]

לפני כבוד השופט אריה דורני-דורון

ב"כ עו"ד

גזר דין

אקדמות מילין :

נציגת החוק פקחית העירייה היא חלק מסמלי שלטון ומשפט, אך היא גם אדם ככל האדם, לה משפחה רגש ומחשבה, גם לחצים המביאים למחלה. פגיעה בה היא פגיעה באדם שבחר להיות בעבורה של החברה כולה- היא בחזית החינוך המתמיד לאכיפת החוק. היא בת מבנותיה של כל חברה, היא ידינו הארוכה המבקשת חוק וסדר במרחב המוניציפאלי בכל עיר ועיר במדינה.

איום או פגיעה מכל סוג שהוא בפקחי עירייה, סוהר או שוטר ובכלל אנשי מרות ועובדי ציבור מחייב הרתעה בענישה. ההרתעה מחייבת לשנות תפיסת המציאות. אין מדובר באיום על האדם הפרטי אלא על שלטון החוק כולו. פגיעה בשלוחיו כמוהו כפגיעה בו. גם פגיעה פחותה היא פחות זוחל במסד וביסוד הקיום החברתי. העלבת נושאי מדיו, היא פגיעה בסמלי הסדר הציבורי וכללי החיים בחברה מתוקנת. קללה וכל השפלה, הפלת סלולר וכל תקיפה, הפלת כתר שן, כובע או משקפיים, דחיפה בהמולה או ביחיד, הפלת ניירת דו"ח הקנס, וכל יריקה או פגיעה בנציג החוק גם אם לא כוונה במדויק "בעידנא דרתחא" שהתקררה, היא פגיעה במוסד המדינה, היא יריקה בפניהם של כל אזרחית ואזרח, בפניה של המדינה, בסוד קיומה של החברה, בכבודה של הממלכה כולה.

1. הנאשמת הורשעה בהתאם להודאתה בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות של תקיפת עובד ציבור - עבירה לפי סעיף 382א (א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; היזק לרכוש במזיד - עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 02.10.2019 בסמוך לשעה 12:00 ברחוב בזל 31 באר שבע, בחנייה (להלן: "המקום") הגיעו הפקחיות א"ב (להלן: "מתלוננת 1") והפקחית ז"מ (להלן: "מתלוננת 2") למקום, במסגרת עבודתן, ורשמו דוח חנייה בכחול לבן, ללא תו חניה לרכב מ.ר. 1598034 השייך למשפחת הנאשמת ואמה ז"ל.
3. בהמשך למתואר בכתב האישום המתוקן, הזעיקה המתלוננת 2 תגבורת או אז הגיעו השוטרים ישראל סעדון (להלן: "השוטר") והפקח זלמן ספיר (להלן: "הפקח") ובזמן שהמתלוננת 2 מספרת את שארע לשוטר, תקפה הנאשמת את המתלוננת 2 שלא כדין, בכך שהפילה את טלפון הנייד שלה מידה, ואמרה לה: "את לא תצלמי את אימא שלי".
4. כתוצאה מהתקיפה קיבלה המתלוננת 2 מכה, נפל כתר השיניים מפיה, (ונשברו) והנאשמת גרמה להיזק במזיד לטלפון הנייד השייך למתלוננת 2. תמצית תסקירי שירות המבחן:
5. בתסקיר מיום 10.4.24, סקר שירות המבחן אורחות חיי הנאשמת, שהיא בת 28, אם שני ילדים בגילאים 5-6, נמצאת כשנה, בהליך גירושין, מתגוררת יחד עם אביה, ושני ילדיה בבית הוריה בעיר באר שבע, אינה עובדת ב-4 שנים אחרונות.
6. ממידע שהתקבל מגורמי טיפול באגף הרווחה של עיריית באר שבע, עולה כי משפחתה של הנאשמת מוכרת לאגף הרווחה על רקע של מצב כלכלי קשה.
7. באשר למצבה הרפואי של הנאשמת, כפי שעולה ממסמכים רפואיים, היא זכאית לקצבת נכות מהביטוח הלאומי בשיעור של 100%.
8. הנאשמת נעדרת עבר פלילי, בהתייחס לעבירה הנוכחית, הנאשמת הודתה בביצוע העבירות, הביעה צער וחרטה על מעשייה, וטענה כי עברה את העבירות, כפועל יוצא של רצון להגן על אימא, עת סברה כי היא מותקפת ע"י המתלוננות.
9. קיים אצל הנאשמת, קושי בוויסות רגשות, במצבי לחץ והיא נזקקת לטיפול קבוצתי במסגרת שירות המבחן, שיכול להוביל לשינוי דפוסי התנהלותה, הנאשמת הביעה מוטיבציה לשתף פעולה להשתלב בטיפול במסגרת שירות המבחן.
10. מתסקיר מיום 3.7.24 עולה כי הנאשמת שולבה, בקבוצה טיפולית במסגרת שירות המבחן, התגרשה מבעלה, מתמודדת עם קושי נוסף מעבר לקשייה הנפשיים כפי שפורטו בתסקיר, הנובע מצורך להגעה לטיפול רפואי והסדרי הראיה בנוגע לילדיה.
11. שרות המבחן ציין כי הנאשמת בעלת מוטיבציה גבוהה, להמשיך בהליך הטיפולי במסגרת שירות המבחן.
12. לאור האמור, שירות המבחן המליץ על אי הרשעה, ענישה טיפולית שיקומית, הטלת צו מבחן למשך שנה שבמסגרתו תמשיך הנאשמת להשתתף, בטיפול קבוצתי, וענישה שיקומית מוחשית, הכוללת צו של"צ בהיקף של 120 שעות. טיעוני הצדדים

13. לטענת ב"כ המאשימה, מדובר בתקיפת פקחית בעת שהיא מבצעת את עבודתה כדין. פקחים המשמשים כנציגי החוק, חשופים לעלבונות כל פעם שהם מתפנים לבצע עבודתם ולאכוף הסדר במרחב הציבורי, בשונה ממקרים אחרים, הפקחים נעדרים סמכויות כגון, הסמכות לבצע מעצר במקרה של תקיפה. מכאן הצורך המוגבר להבטיח את כבודם ומסוגלותם לאכוף את החוק כפי שנשלחו כמצוות המחוקק, לטענת המאשימה, מתחם העונש ההולם צריך להתחיל ממאסר על תנאי ושל"צ ועד 10 חודשי מאסר בפועל.
14. ב"כ המאשימה טענה כי מעיון בתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינה של הנאשמת עולה כי הנאשמת מודה בעבירה ומביע חרטה, אולם משליכה את האחריות על נציגי החוק והפקחית.
15. באשר לשאלת ההרשעה, הנאשמת לא עומדת בהלכת כתאב, לא מבחינת מהות העבירה, לא בנסיבות ביצועה ולא מבחינת הנזק הקונקרטי ואף לא הפוטנציאלי- לא הוכח נזק אף לא עתידי, מכאן שאין סיבה מוצדקת להרחיב את החריג מהלכת כתאב.
16. המאשימה עתרה להשית על הנאשמת עונש ברף התחתון של המתחם לצד עונשים נלווים מאסר מותנה והתחייבות וכן פיצוי הולם למתלוננת.
תמצית טענות ההגנה:
17. ב"כ הנאשמת ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן, לא להרשיע את הנאשמת, ולהשית על הנאשמת את המלצות שירות המבחן. הנאשמת אם יחידנית ל2 ילדים קטנים, אימה של הנאשמת אשר הייתה הנאשמת 2 בתיק, נפטרה לאחרונה ממחלה קשה, הנאשמת היא אשר סעדה אותה עד יום מותה, שקעה הנאשמת בדיכאון.
18. ב"כ הנאשמת הוסיפה וטענה, כי הנאשמת נעדרת עבר פלילי, שירתה שירות צבאי מלא, נסיבות חיים קשות, הכוללות אירוע טראומתי, אב אלים ומכור לאלכוהול, חוותה אלימות, לאורך חייה.
19. הנאשמת משתפת פעולה באופן מלא עם גורמי הטיפול.
20. לאור כל האמור עתרה ההגנה לקבל את המלצת שירות המבחן, ולא להרשיע את הנאשמת ולקבל את המלצות שירות המבחן ל120 שעות של"צ וצו מבחן.
21. הנאשמת בדבריה ציינה כי את עונשה "קיבלה כבר משמיים" עת נפרדה היא מאמה ז"ל, והיא מודעת לחומרת מעשיה, אינה עבריינית בהיותה נעדרת עבר פלילי, וניכר כי היא מתחרטת על מעשיה באירוע.
דין- שאלת אי הרשעה
22. בסוגיית אי ההרשעה או ביטולה קבע בית-המשפט העליון בע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל (21.8.97), כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.
23. יישום המבחנים בדבר אי הרשעת הנאשמת האמורים למקרה דנן, מעלה כי לא ניתן להסתפק באי הרשעת הנאשמת.

24. באשר לסוג העבירה ונסיבותיה, סבורני כי מדובר בעבירה חמורה והאינטרס הציבורי אינו מתיר הפקרת אוכפי החוק ושלוחיו. מדובר בפקחי עירייה, שהם החלשים בקרב אוכפי החוק חסרי סמכויות מעצר, שכל גחמת עובר אורח יכולה להפוך לאלימות, שכן דו"ח או קנס הם טריגר להתפרצות זעם וחיכוך מידי. בנסיבות אלה סבורני כי השיקול בדבר חומרת העבירה והאינטרס הציבורי מחייבים העדפת ההרשעה על-פני אי-הרשעה.
25. באשר לדרישה בדבר הוכחה לפגיעה קונקרטית או אף הסתברות בדרגה גבוה ובקורלציה באיזון בין שיקולים, לא שוכנעתי כי ההרשעה עלולה לפגוע בשיקומה של הנאשמת או בפגיעה בלתי מידתית של העונש כפי שראיתיו ראוי, ונסיבות אישיות על כל הכאב הכרוך בהן, אינן הופכות למגן והיתר מפני עבירות אלימות כלפי רשויות החוק ואוכפיו, כשיש נפגעי עבירה אישיים וקולקטיביים ובמיוחד כאלה שהם חלק משלוחי החוק ואוכפיו הכף נוטה לאינטרס הציבורי להותרת הרשעה על כנה.
26. לפיכך, באיזון בין השיקולים השונים, הרשעת הנאשמת תיוותר על כנה, ואין באמור כדי לפגוע בהותרת שיקולים אלה בכל הנוגע לגזירת העונש ההולם והמתאים בכל מקרה לגופו.
קביעת מתחם העונש ההולם:
27. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.
28. מתחם העונש ההולם, יקבע בהתאם לעקרון המנחה בסעיף 40ב. לחוק - עקרון ההלימה.
29. סעיף 40ג.א) לחוק קובע כי בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בארבעה אלו: הערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
30. במקרה דנן, הערך החברתי אשר נפגע הינו פגיעה בשלמות הגוף והנפש של הציבור, שמירת הסדר הציבורי ושמירת שלומם של אוכפי החוק ובכלל ובמיוחד פקחי העירייה בדוחות החנייה, הגנה של עובדי ציבור באשר הם במתן שירות.
31. 19. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה משמעותית.
32. עבירות המטילות מורא כלפי משרתי הציבור, לרבות עובדי ציבור או פקחים, מחייבות ענישה הולמת, שיש בה לבטא את הצורך בהגנה על עובדי הציבור, לבל יראו מביצוע משימתם וידעו כי בתי המשפט מעניקים להם הגנה מפני אלו המבקשים לרפות את ידיהם.
- "בתקופה המתאפיינת בגלי אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור, שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי ראויה בכבודם ובמעמדם" (רע"פ 2660/05 אונגרפלד נ' מדינת ישראל (13.8.2008)).
33. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

34. ברע"פ 5759/20 אזברגה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (23.8.20) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בתקיפת עובד ציבור ואיומים בגין תקיפת פקח שרשם לו דו"ח חנייה, בכך שהכה אותו בצווארו ובעט ברכו, עקב אחריו, קילל אותו ואיים שישרוף אותו. המבקש המשיך ועקב אחרי הפקח עד למשרדי הפיקוח העירוני, אז הגיעה שוטרת ובדרך לניידת המשיך לאיים על הפקחים שיראה להם מה זה. מתחם הענישה נקבע בין 3-15 חודשי מאסר בפועל. נוכח עברו הפלילי של הנאשם נגזרו על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל.
35. ברע"פ 7398/15 רחמימוב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (6.11.2015) אושר עונש של 4 חודשי מאסר בעבודות שירות שנגזרו על נאשם שהורשע בעבירות של תקיפת עובד ציבור ואיומים, בכך שזרק עציץ מפלסטיק על ראשה של עובדת בלשכת התעסוקה. בערכאה הדיונית נקבע מתחם ענישה הנע בין 2-8 חודשי מאסר בפועל.
36. ברע"פ 6268/12 שחורי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.9.12) נדחה ערעור ובקשת רשות ערעור של הנאשם שהורשע בעבירת איומים כלפי פקח שרשם לו דו"ח, שעונשו נגזר לארבעה חודשי מאסר על תנאי, פיצוי וקנס.
37. בעפ"ג 24983-08-22 דויח נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (15.12.22) נדחה ערעור הנאשם שהורשע בעבירת איומים כלפי רופא תוך שהפנה לצילומים של ביתו, לאחר שביטל לו מרשם של תרופה נרקוטית. מתחם העונש נקבע בין מאסר קצר ועד 12 חודשי מאסר ועונשו נגזר לחודש יום מאסר.
38. בעפ"ג 31668-08-17 צבח עדואן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (22.10.2018), נדחה ערעורו של נאשם שהורשע, בעבירה של איומים כלפי עובדת סוציאלית, בשעה שנפגש עם ילדיו בנוכחותה. נקבע מתחם עונשי הנע בין 3 ל-7 חודשי מאסר, והוטל על הנאשם עונש של 8 חודשי מאסר בפועל, שכלל הפעלת שני מאסרים מותנים.
39. בת"פ 50539-01-20 מדינת ישראל נ' קידר [פורסם בנבו] (18.1.21) הורשע הנאשם בתקיפת עובד ציבור בכך שירק בפניו של סוהר. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי ועד מאסר קצר בעבודות שירות ועונשו נגזר לחודשיים מאסר בפועל.
40. בת"פ 48710-07-21 מדינת ישראל נ' דהיני (לא פורסם) הורשע נאשם בעבירת איומים על עובדת סוציאלית ובית המשפט הטיל עליו שישה חודשי מאסר בפועל.
41. בת"פ (עכו) 27659-11-11 מדינת ישראל נ' בלעיש [23.4.13], הורשע הנאשם בביצוע עבירה של תקיפת עובד ציבור ובעבירות נלוות, ונדון למאסר בפועל למשך 5 חודשים. בית המשפט קבע כי מתחם העונש הראוי לעבירת תקיפת עובד ציבור הינו בין 3 חודשי מאסר בפועל לבין 15 חודשים.
42. בת"פ (ב"ש) 16262-08-12 מדינת ישראל נ' אשהב [10.3.13], הורשע הנאשם בביצוע עבירת תקיפת עובד ציבור, ונדון לחודש מאסר בפועל.
43. בת"פ (כ"ס) 26318-01-13 מדינת ישראל נ' אלבו [1.1.14], הורשע הנאשם בביצוע שתי עבירות של תקיפת עובד ציבור, ונדון ל-5 חודשי עבודות שירות.
44. בת"פ (ת"א) 53941-11-10 מדינת ישראל נ' מזל טוב [17.12.12], הורשע הנאשם לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירה של תקיפת עובד ציבור, והוטל עליו עונש מאסר על תנאי.
45. בת"פ (י-ם) 8343-12-12 מדינת ישראל נ' שם-טוב [25.2.13], הורשע הנאשם בביצוע עבירה של תקיפת עובד ציבור, ונדון למאסר מותנה.
46. בת"פ (צפת) 5337-03-10 מדינת ישראל נ' פלונית [8.9.13], הורשעה הנאשמת בביצוע עבירה של תקיפת עובד ציבור, ונדונה למאסר מותנה.

47. בת"פ (ראשל"צ) 29705-09-12 מדינת ישראל נ' קסירר (14.10.13), הורשע הנאשם, במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירה של תקיפת עובד ציבור, ונגזר עליו עונש מאסר על תנאי.
48. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כקבוע בסעיף 40.ט.א) לחוק, יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:
- (1) מדובר בתגובה אימפולסיבית להשתת דו"ח חניה, בעידנא דריתחא .
  - (2) הנזק שצפוי היה להיגרם מביצוע העבירה עלול להיות גדול לא רק בתדמית הנפגעת ואוכפי החוק אלא גם בפגיעה בפניה בנפול כתרי שיניה ועלול היה להיגרם נזק גופני חמור יותר ;
  - (3) הנזק שנגרם בפועל מביצוע העבירות מצוי ברף הנמוך יחסית ולא הוגשו אסמכתאות לנזקים ממוניים ;
  - (4) פקחית העירייה נאמנה הייתה לתפקידה הציבורי חוקי וראויה היא להגנה של החברה מכוחה היא משרתת הציבור.
  - (5) הנאשמת הבינה היטב את אשר היא עושה, את הפסול שבמעשיה ומשמעות המעשה, לרבות בשל גילה;
  - (6) על הנאשמת היה לנהוג באיפוק מול רשות החוק ולהתמודד עם דו"ח בכלים משפטיים ככל שסברה כי ניתן לה שלא בצדק. מאות אלפי דוחו"ת ניתנים ואם כל כעס וגחמה היו מולידים אלימות ספק אם היו פקחים עובדים בעבודה זו ללא הגנת בית המשפט והחוק .
  - (7) גם צילום הפקחית את אמה ז"ל של הנאשמת בהתנהלותה כאמור בכתב האישום המתוקן, הוא חלק מזכותה חובתה לתעד התנהלות פוגעת של אזרח ותושבים כלפיה בתפקידה , ואין בצילום זה כדי להצדיק תקיפה של הנאשמת הבת לעיני ובנוכחות שוטר שהגיע למקום.
  - (8) הצילום של האם ז"ל על ידי הפקחית המתעדת את האירוע כולו , אמנם קדם לתגובה, אך יש לזכור כי אלימות זו המשיכה גם כאשר הגיע שוטר למקום, וגבה עדות מפקחית העירייה .
49. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40'ג'), סבורני כי מתחם העונש ההולם הינו החל ממאסר על תנאי בצירוף של"צ ועד 10 חודשי מאסר בפועל.
50. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא. גזירת העונש המתאים לנאשם
51. 24. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40'א. לחוק). במסגרת זו יש ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:
- (1) הנאשמת מתמודדת עם משברים בחייה לרבות גירושין, העדר עבודה , מות אימה, טיפולים נפשיים ועוד.
  - (2) הפגיעה של העונש במשפחת הנאשמת חייב להיות מידתי כדי לאפשר המשך השיקום והליווי המקצועי עם גורמי המקצוע בהתאם להמלצות שירות המבחן ;

- (3) הנאשמת קיבלה האחריות על מעשיה הודתה, ומרכזת מאמץ לחזור למוטב ולשקם חייה ובית המשפט ער לכך ומעניק אמונו בהמלצות שירות המבחן ובמאמציה בנסיבות חייה בעבר ובהווה;
- (4) הנאשמת שיתפה פעולה עם רשויות אכיפת החוק;
- (5) נסיבות חיים קשות של הנאשמת, הולידו דפוס התנהגות אימפולסיבי אך עדיין לא ניתן להצדיק והתיר גופו של פקחי עירייה לגחמת עוברי עבירות להם ניתן דו"ח וקנסות;
- (6) התנהגות רשויות אכיפת החוק הייתה ללא דופי;
- (7) חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה כחמש שנים משמעותי בכל הנוגע להליך הפלילי ובהתנהגות הנאשמת עד היום ללא דופי מאז ביצוע העבירות;
- (8) הנאשמת נעדרת עבר פלילי ויש לכך משקל בגזירת העונש בנסיבות.
52. למעשה, הצדדים היו חלוקים בשאלת אי ההרשעה, מאסר על תנאי, פיצוי, והתחייבות, הצדדים שניהם סברו כי העונש אמור לכלול של"צ 120 שעות וצו מבחן.
53. נתתי דעתי לשאלת הפיצוי למתלוננת, שכתרי שיניה נותקו, הנייד הסלולארי הופל לרצפה, ועוגמת הנפש בתפקידה לעיני כול מחייבים פיצוי גם אם מופחת בנסיבות הכלכליות, והעמדת הסכום בסך של 1,500 ₪ תוך חלוקתו לתשלומים כדי לאפשר ביצועו בנסיבות הכלכליות. המתלוננת נפגעת העבירה אף היא צד למשוואה ואסור להתעלם מהאירוע שפצע ביומה ובתפקידה לעיני כל ובקרוב חברה לעבודה.
54. משנדרש בית המשפט להרתיע גם מי שמצוי בהליך שיקום וסיוע מפני חציית הקווים בתחומי האלימות, ומשהותרת ההרשעה על כנה כדי לאפשר הרתעת היחיד והרבים במאסר מותנה וקנס על תנאי גם כן, ולאחר שאף אני סבור כי בנסיבות השיקום והמצב הכלכלי אין מקום במקרה זה להשתת קנס כספי, הגעתי לתוצאה משולבת של רכיבי ענישה מוחשיים וכן צופי פני עתיד באיזון ובסבירות בנסיבות ובכלל זה: ענישה מוחשית של של"צ 120 שעות, צו מבחן של בקרה והמשך שיקום, פיצוי הולם למתלוננת שניזוקה כאמור בכתב האישום, מאסר על תנאי וקנס על תנאי להרתעה ושמירת האינטרס הציבורי בהגנת עובדי הציבור ובכללם פקחי עיריות וכיוצא ב. אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:
120. אשעות של"צ. שירות המבחן יגיש תוכנית בתוך 60 ימים. אם תפר הנאשמת הוראות שירות המבחן, יופקע הצו ובית המשפט ישקול גזירת עונשה מלכתחילה לכל דבר ועניין.
- ii. צו מבחן למשך שנה. כאשר יובהר כי כל הפרה של הוראות שירות המבחן בהמשך הליך השיקום והטיפול, עלול להביא להפקעת הצו ולגזירת עונשה של הנאשמת מחדש לרבות מאסר בעבודות שירות או אף מאסר מאחורי סורג ובריח.
- iii. מאסר על תנאי של 3 חודשים. המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום תעבור הנאשמת עבירה בה הרשעה או כל עבירת אלימות לרבות איומים או כל עבירה כנגד עובדי ציבור.
- iv. התחייבות עצמית על סך 3,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה בה הרשעה או כל עבירת אלימות לרבות איומים או כל עבירה כנגד עובד ציבור לתקופה של 3 שנים מהיום. ההתחייבות תוצהר לפרוטוקול.
- v. הנאשמת תשלם פיצוי למתלוננת 2 בסך 1,500 ש"ח ב 10 תשלומים חודשיים שווים ותכופים החל מ10.1.25 ובכל 10 לחודש העוקב. אם לא תשלם תשלום במועד כי אז תועמד יתרת הפיצוי לפירעון מידי. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט ויועבר למתלוננת בהתאם לפרטים אותם תמסור המאשימה למזכירות בית המשפט בתוך 14 יום. את הפיצוי ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:
- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
  - מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *****
  - במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).
55. המזכירות תסווג התיק עם סיומו בהתאם, תבטל כל דיוני המשך ככל שנקבעו או קיימים בתיק.
56. ככל שקיימים מוצגים בתיק, אלו יושמדו או יושבו לפי החלטת הקצין הממונה על החקירה או מפקד תחנת המשטרה הרלוונטית.
57. זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.
- ניתן היום, כ"ו חשוון תשפ"ה, 27 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.